

Egy krajczáros.

Egész évre	
hetenkint:	
10 drb . . .	3 frt 60
50 . . .	16 " 80
100 . . .	33 " 60

TREFAJKÉPES

Herkó Páter

Egy hónapra	
hetenkint:	
50 drb . . .	1 frt 40
100 . . .	2 " 80
200 . . .	5 " 60

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Jozsef-körút 49.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő:
MARKOS OYULA.

☞ Régi ismerősök, új barátok. ☜

Z. N. gr.: Hozott Isten, Ivor öcsém!
K. I. br.: Magam is rajta voltam, hogy Isten hozzon, Nándor bátyám.

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

Nikolajevich nagyherceg a pápánál rendkívül nagy és fontos küldetésben jár. A szentpétervári katolikus apostoli követség föllállítására érdeklődik.

Vagy husz évvel ezelőtt egy protestáns herceg járt csak tisztelgés gyanánt ő Szentsége előtt és meglepve tapasztalta, hogy a Szentatya őt is oly szeretettel fogadta.

— Hiszen ti is az én gyermekeim vagytok — válaszolja a pápa — csak hogy persze mostohagyermekeim. Én azonban azért mégis édes atyátok akarok lenni.

Ugy látszik, a szakadár oroszok is jól tudják ezt.

Az ischli klauzula dicsérete. A közelmúlt napokban egy igazán érdekes vezércikk jelent meg a Magyar Szószban, mely az ischli klauzulát, mint egy remek közjogi fogalmazványt, sőt mint egy alkotmányos vívmányt akarta mindenáron föltüntetni.

Hát persze, ha minden magyar oly rövidlátó és oly pandurkáplár-műveltségű lenne, mint a jeles Bánffy urunk, akkor ezzel talán lehetne hatni is, de mi ismerjük azt a balga struccot, aki beledugja a fejét a homokba s mert ő nem lát, azt hiszi, hogy más sem látja őt.

Spaim tengernagy újabb partvédő és más hadiágyukra rengeteg költséget akar újra kicsikarni a delegációban.

De persze mi elusztatjuk ezt a flottát
És nem adunk rá egy jottát.

(Csak ne legyen nagyon muszáj.)

Patkórendelet. A főváros tudvalevőleg megkereste Európa több fővárosát, hogy hogyan lehetne a burkolatot a lovak patkói ellen jobban védeni. De persze minden főváros arról értesítette őt, hogy a lovak patkói ott sem bizonyultak burkolatjavítóknak. A főváros a tervezett patkórendelete tehát idejekorán *elpatkolt*.

A Herkó Péter ez ügyben egy igen praktikus patkótervezetet ajánl: Patkoltassa meg a derék főváros az erzsébeti verebeket, azok patkói bizonyára nem fogják koptatni a kövezetet.

Gabna-uzsora és börzeadó. A néppárt folytonos sürgetése folytán úgy látszik, hogy mégis lesz némi eredménye mind a kettőnek. A gabona-uzsorát azóta hiuz szemekkel kíséri a bíróság. A börzeadót is bejelentette már Lukács miniszter. Persze egyelőre csak úgy, hogy üsd agyon, de ne nagyon.

Mindazonáltal már ez is szép vívmány. Lesz ez majd másképp is. Nem is járja az, hogy a zsidó milliókat hordozzon naponként a zsebében, mely milliókat károsít meg görbe spekulációjával és az állam még csak egy bélyeget se vehes-

sen meg rajta, holott a szegény paraszt immár lélegzetet is alig vehet, stempli nélkül illeték, jövedék, szerződés, egyezség és ki tudja hányféle formában. S ő rajta meg is veszik, mert a földjét nem hordhatja a zsebében.

Méltányos tehát, hogy a zsidó kötéseket és üzleti ügyeket is adóztassák meg egyenlő arányban.

Bartha Miklós gyulai beszámolója országszerte nagy port vert föl. Haragusznak is érte a titkos és nem titkos Bánffy-huszárok, kik még mindig a koppenhágai Plátó bukása fölött siránkoznak nagy krokodilus műkönyekkel.

Bartha indokolta, hogy az Ugron-párt mért akar mindenáron a delegációban is részt venni. Mert ahol az ország sorsáról van szó, egy becsületes ellenzéknek mindenütt ott kell lenni. S ebben igaza is van.

Továbbá Ugron elleni zabhegyezési manővereket is szóba hozta és a nagy publikum föltétlenül Ugronnak adott igazat. Nagy baja is az szegény Ugronnak, hogy a kath. autonómia tárgyalásakor oly egyenesen kivágta a blattot. Azóta utaznak is rája. Hanem azért bárcsak előbb kivágta volna már. Most már akkor több eredménye is lehetne.

Mi fáj Bánffynak? Sem több, sem kevesebb, mint a jelen hoppmesteri élclap: a Magyar Szósz fájlalja, «hogy az időközi választásoknál az új szabadelvű választók bizalma *csodálatosképen* mindig a volt *nemzeti-párt* kötelékébe tartozó urak felé fordul. Mint például most Ugron János felé is».

Hát mi ebben a csodálatos? Hiszen ez nagyon természetes! mert ép az volna a csodálatos, ha a kijózanult közvélemény még mindig Tarnóczyak, báró Klohok, Pap Gézuskák és Werner Gyula urak után homlanék. Szerencsére azonban nem igen bomlik.

«Nem személyes sérelemlről van itt szó, hanem a legcínikusabb politikai veszedelemlről». Az meglehet! Hogy a *legcínikusabb politika* — Istennek hála — végre veszedelemben forog.

«Vágják tehát (csakugyan) a kutyának a farkát apródonként, hogy ne fájjon».

E' kell ám a magyarnak! És nem ex-lex.

Még egyet: a «törzsökös» (*értsd populus Bánffyánus*) szabadelvűek el vannak árulva, tul vannak szárnyalva, megvannak *tizedelve!* «csak hogy jobban háttérbe szoruljon az anyatábor!» írja a derék hoppmesteri élclap. Hej, hiszen csak igaz volna, de nem igaz ám! Pedig réges-régen megérdemelte volna már az olvasatlan huszonötöt ez a derék *anyapárt*, a melyik annyi korrupciót szült a világra.

Ugron Gábor a «Magyar Állam»-ban vezércikkhez. Micsoda borzasztó merénylet ez a haza ellen? írja a derék Pestises Hirlap, aki a türelmességről szeret hasábokat tele írni. Hát a kath. Ugron az *Egyenlőség* című rituális bóher lapba írjon husvétii cikket? Minek? Hiszen akad zsidógyerek elég, aki a Pestises Hirlapban megírja *Urunk* dicsőséges föltámadását is.

Gulner Gyula kinevezése fölött az egész szabadelvűpárt *osztatlanul örült*. Nem is kártyáztak ám, úgy látszik, akkor egész este a Lloyd-klubban.

Főbenjáró ok.

— Na édes szomszédasszony, mért olyan szomorú ma?
— Má hogy ne volnék, mikor az az éhbetűs uram
máskor éjféltájba szokott hazajárni s ilyenkor mindig ked-
vem szerint kipörölhettem vele magamat. Egy idő óta azon-
ban már 10 óra előtt pont mindig itthon van.

Nagyon sajnálja.

— Nadjon sajnálom, szegény asszony, hódj azt a khis
árverést csak 8 napig is el nem halaszthatom, hódj szinte
khiszakad a lelkem. De mit én tehetek arról róla, hiszen nem
én csináltam azt a thörvényt!

— A thörvényt talán nem, hanem az uzsorát, azt már igen.

— No hallja mit, Borosné asszony, ne szemtelenkedjék
ám itt maga, mert rögtön kihadjom dobati.

Kazár szeretet.

— Mondja csak, barátom, maga az a bövész, akhi min-
dent el tód tüntetni?

— Én vagyok.

— Na hallja, adok én magának 50 forintot, tüntesse el
az én feleségemet.

Husvétí rossz bizonyítvány óvszere.

— Megállj csak, mókus, a papa most már nemsokára
itthon lesz, begombolom tehát ide ezt a szalvétát, hogy any-
nyira ne fájjon az a bot...

— De hátha nem is oda fog ütni majd az apa?

— Ne busulj, fiam, majd szólni fogok neki, hogy hova
üssön.

A javulás utján.

— Ma nem megyek sehova! — mondja a lump férj
nejének.

— No hála Istennek, csak hogy megjött már egyszer
az eszed. Valóban ideje is volt.

— Oh nem! — felelé a férj — hanem már minden
csapszékéből kidobtak. Ma pihenni akarok, majd csak holnap
kezdem meg újból a sort.

A szegzárdi új mozdony

- Hallod-e, pajtás, új mozdonyunk lesz.
- Hála az Égnek.
- Csak azt nem tudjuk még, hogy mire kereszteljük.
- Olyan lesz, mint a régi?
- Igen.
- No akkor csak kereszteljétek hát Csigának.

Birói furfang.

- Ugyan hogy tudta bíró ur azt az elvetemült cselédet olyan hamar vallomásra bírni?
- Nagyon egyszerű az egész. Azt kérdeztem a vén csoroszljától, hogy nem fiatal meggondolatlanságból cselekedte-e? «De igenis kérem alássan.» Rögtön vallott.

Nem kell becsület.

Tisztartó (nagyságos lovag Aranykövi urhoz): Az említett fiatal embert én különösen azért alkalmaztam, mert meg vagyok határozottan győződve az ő kipróbált becsületességéről.

Zsidóbérlő: Khipróbált becsületesség? Mi az? Khinek van erre szükség? Nekünk nem! Udje Száli?

Csak...

Péter: Tegnap, mikor hazamentünk, aszongyák: a feleséged bottal várt az ajtó mögött?

Pál (zavarban): Ne hidd, komám, egy szó se igaz belőle. *Csak* a villanyelet emelte rám.

Kritika.

- Ez ám a bor, uramöcsém — kóstolgták — minap vettem belőle száz forint árát.
- De sokat kaphatott azért a pénzért, urambátyám.

Bizonyíték.

- Apa*: Megvan még az óra, amit husvétra küldtem?
Fiu: Hogyne.
Apa: De nem látom.
Fiu: Pedig megmutathatom *hiteles papiroson*.

Iskolai szünidő alatt.

- Edes mama, én már nem eszek!
- Ugyan, leányom, miért nem vigyázol az ikes igékre?
- Mindegy most, mama, hiszen vakáció van!